



GCL - BERICHTEN

Voor(zitters)woordje

Afgelopen vakantie heb ik in de bergen doorgebracht. Mooi weer, spectaculaire zichten en een stevige tocht helpen om je gedachten te verzetten. Weer wat meer tijd om vooruit en terug blikken. Maar helaas, zoals ook al de leerlingen niet op de berg konden blijven, liep ook de vakantie ten einde en daalden we weer af richting België, richting ons dagelijks leven. En toch, met zo'n bergervaring in je achterhoofd kijk je toch weer anders naar de dingen. Naar onze kinderen die opgroeien en ontdekken, naar hun nieuwe juffen die zich volledig inzetten, naar onze burens en naasten die hun lot –zij het goed of erg slechtmoedig dragen. Ik kijk ook met afschuw naar het geweld in de wereld. En naar de paus die voorleeft wat hij zegt, aanspreekt vanuit de eenvoud en verwijst naar Jezus. Ik zie ook nieuwe kansen en kijk uit naar ontmoetingen met de nieuwe GCL-groepen.

Ik wens jullie bij de start van het werkjaar de gave en de moed om regelmatig een korte terugblik te doen. Bergje op, en weer bergje af om dan in alle dingen –hier en nu- iets te bespeuren van wat ons echt doet leven en troost geeft.

Ivo Raskin, voorzitter GCL-Vlaanderen.

Het GCL wereldcongres in Libanon: “Van de wortels naar de grenzen”.

Om de vijf jaar vindt het wereldcongres van GCL plaats. Van 30 juli tot 8 augustus waren één tot drie vertegenwoordigers van 66 landen bijeen in een congres- en bezinningscentrum van maronitische zusters in Fatka, een van de heuvels rond Beiroet. Voor Vlaanderen waren Ann Sieuw, Geert Dutry en Pieter-Paul Lembrechts s.j. afgevaardigd. Het was een rijkgevulde bijeenkomst, die onze eigen Vlaamse GCL impulsen kan geven. Hier volgt geen verslaggeving, maar wel een neerslag van wat me het meest en-thou-siasmeerde (en-theos: in God) en waarover ik ook jullie graag wil laten nadenken.

De wortels

“Van de wortels naar de grenzen”, het thema van het congres, kreeg voor mij langzamerhand vele betekenissen. Het werd kracht bijgezet door een zin uit het Marcusevangelie (9,7): “Dit is mijn geliefde Zoon; luister naar Hem.” Christus is voor GCL-mensen de bron, de wortel van waaruit ons denken en handelen vertrekt. Onze verbondenheid met Jezus en het evangelie staat in ons dagelijks leven centraal. Van ons wordt op een of andere manier gevraagd zijn discipelen te zijn. Pater Generaal vroeg ons zelfs meer, namelijk om “profetisch” te zijn. Naar de grenzen, naar hen die het woord van God niet meer kennen. Daal van deze berg af. Onze verblijfplaats kreeg een symbolische waarde.

We verbleven in Libanon, bakermat van het christendom. Daar wordt, naast Arabisch, nog Aramees gesproken, de taal van Jezus. De christenen in het Midden-Oosten zijn er fier op pioniers van het christendom te zijn. Er zijn in Libanon achttien officiële christelijke kerken, waarvan de maronitische, de Grieks-orthodoxe en de Grieks-katholieke kerk de belangrijkste zijn. Net als de Syriërs willen de Libanezen blijven pleiten voor een harmonisch samenleven van de verschillende godsdiensten in de regio. Tijdens ons verblijf hebben we op de voet de verdwijning gevolgd van de jezuïet Paolo Dall'Oglio in Syrië, die zich altijd heeft ingezet voor de verzoening tussen moslims en christenen. De verhalen over vluchten voor de oorlog en de verlangens naar vredevol overleg, zowel van de Egyptenaren als van de Syriërs, lieten me niet onberoerd.

Tijdens de eerste dagen kregen we letterlijk onze GCL-geschiedenis gepresenteerd. Dit ging over de start vanaf 1563 (gedenk ons 450-jarig bestaan: de wortels!), over de nieuwe start in 1967 (overgang van de Mariacongregaties naar GCL, in

overeenstemming met de oorspronkelijke bedoeling van Jean Leunis in 1563), over de financiële documenten en de historische van GCL als ngo. Ik geef toe, soms een beetje te veel om nog geïnteresseerd te blijven, maar we hebben er toch een les uit geleerd: Wat is onze Vlaamse GCL-geschiedenis? Wat leert die ons? En hoe kunnen we van daaruit verder? Alvast een oproep aan een aandachtige lezer: ben je historicus of heb je geschiedenis als hobby, wij hebben een vacante plaats voor een vrijwilliger!

GCL, een lekenbeweging

Wij zijn een leken gemeenschap binnen de ignatiaanse beweging. Als leken worden wij geroepen om mensen te helpen onderscheiden volgens de christelijke boodschap. Onze spiritualiteit delen we o.a. met de jezuïeten, die ons bv. helpen bij onze vorming. Vandaar onze band met de Sociëteit van Jezus. Onze roeping om ignatiaans te zijn in het leven van elke dag, de contemplatieve actie in het dagelijkse leven, is onze GCL-uitdaging. Deze roeping is zeer diep en authentiek: in de familie, op het werk, in onze sociale omgeving, in politiek en cultureel leven, in onze levensstijl enz. worden we steeds opnieuw uitgenodigd ignatiaans te zijn. Onze eigenheid van leken bepaalt ons apostolaat, dat dus anders is dan dat van jezuïeten, die geen leken zijn maar religieuzen. Indien we deze zending niet allereerst beleven in onze eigen kring, zijn we niet in staat om dit op andere niveaus te doen. Dan bouwen we ons huis op zand.

Ons apostolaat

Een moeilijk woord: "apostolaat". Van Fátima (het vorige wereldcongres in 2008) tot Beiroet (2013) kreeg ik vanuit Rome voortdurend de vraag wat in Vlaanderen ons apostolaat is. En eerlijk, wij (de stuurgroep) begrepen de vraag niet. We hebben voortdurend geantwoord dat ons apostolaat in de eerste plaats thuis, op het werk, in parochies,... ligt. We hebben geen gemeenschappelijk project. We hebben daarvoor geen tijd, want we hebben al te veel engagementen. Op basis van een rondvraag in de hele wereldgemeenschap werd aan het congres een document voorgelegd dat onze goedkeuring mocht genieten. Het GCL-apostolaat wordt in vier niveaus ingedeeld.

- a) Onze eerste uitdaging is om de dagelijkse bezigheden opnieuw te ontdekken en te waarderen als de basis van onze missie. We moeten deze missie verder uitdiepen in onze beleving.
- b) Verder moeten we onderzoeken of er een mogelijkheid is om als nationale gemeenschap een project te hebben. Op dit ogenblik zijn er zo'n vijftien landen betrokken bij een veertigtal nationale projecten.
- c) We kunnen ook onderscheiden of het mogelijk is aan een project van de wereld-GCL deel te nemen. Dit is voor de meeste landen een verlangen, maar geen realiteit.
- d) Een vierde uitdaging is de samenwerking met de jezuïeten en andere (kerkelijke) organisaties. Dit kan model staan voor effectiviteit en broederschap.

We zijn vanuit GCL-Vlaanderen tevreden met de erkenning van het eerste niveau als de basis van alles. Het vierde niveau doet me in de richting van IgnAN denken, waar een zee van mogelijkheden tot samenwerking ligt. We worden uitgedaagd om

onze ignatiaanse middelen van onderscheiding en DSSE (onze methodiek van *discern-send-support-evaluate*) in te zetten en te delen met anderen. Ze zijn onze sterkte!

Een oproep tot verdieping, openheid, wijsheid en profetie

"De grootste uitdaging van onze tijd is een antwoord te geven op de globalisering van de oppervlakkigheid", zo begon pater Generaal Adolfo Nicolás zijn begeistereerde toespraak. De opdracht is naar de diepte te gaan in alles wat we doen, zowel op het vlak van studie (intellectuele grondigheid) als op het vlak van spiritualiteit (geestelijke diepgang). "Google kan dat niet."

In de loop van zijn geschiedenis had het volk Israël op een bepaald ogenblik *profeten* nodig, die het geloof kwamen zuiveren. Ze spraken de taal die de mensen op dat ogenblik nodig hadden en konden begrijpen. Het is ook nu onze opdracht een taal te vinden en te spreken die mensen begrijpen. In onze tijd is dat de taal van de *wijsheid*. Zo kunnen we allen profeten zijn. Profeten staan op in een gelovige gemeenschap en gaan naar ongelovigen toe in een taal die ze verstaan. Het is onze taak om in de eerste plaats naar de mensen te luisteren om te horen wat ze te zeggen hebben, niet om hen de les te lezen. We kunnen dit vergelijken met de ontmoeting van twee verschillende culturen, die van elkaar kunnen leren. Dit is wijsheid, het is ook *openheid*. In Europa is profetische taal alleen zelfs niet meer genoeg. Er is een nieuwe taal nodig die mensen God leert vinden in de eenvoudige dingen van het leven. Zoals de Israëlieten tijdens de ballingschap de taal van de profeten niet meer begrepen, maar een nieuwe taal nodig hadden. Paus Franciscus verstaat die kunst om de taal van de gewone mensen te spreken.

Onze ignatiaanse spiritualiteit is vandaag de dag zeer relevant voor de kerk. Ze heeft de flexibiliteit om een antwoord te geven op de realiteit, zoals God in de geschiedenis van Israël gedaan heeft. We spreken een taal die niet aan ideologie gebonden is. We krijgen een training om de realiteit te ontdekken door *reflectie* in de diepte, *onderscheiding* van wat het meest noodzakelijk en dringend is, en *actie* zonder afhankelijk te zijn van anderen, maar wel bij voorkeur in samenwerking met anderen. We moeten leven en spreken vanuit het hart. En zo komen we weer bij de wortels.

Op zoek naar de grenzen

Naast de spirituele oppervlakkigheid koos de wereldexco (het wereldbestuur) drie thema's om dieper op in te gaan: gezin – globalisatie en armoede – ecologie. We hebben hen gevraagd daar nog de jeugd aan toe te voegen. Dit zijn onze hedendaagse grenzen.

Over de hele wereld is het begrip *gezin* heel erg gewijzigd. We worden gevraagd openheid, medeleven, respect en gevoeligheid te betonen ten aanzien van mensen die tot diverse nieuwe familierealiteiten behoren. Vorming geven aan koppels en gezinnen, in samenwerking met anderen, kan een van de taken van GCL zijn.

Wat de problematiek van de *globalisatie* en de *armoede* betreft moeten we op zoek gaan naar nieuwe spirituele middelen om de problemen beter te begrijpen en er vat op te krijgen.

Een netwerk creëren waarin gedeeld kan worden en actie ondernomen, kan een mogelijkheid zijn.

Op *ecologisch* vlak kunnen we een gevoeligheid ontwikkelen in onze dagelijkse handelingen en gedragingen. De wereld-GCL werkt als ngo aan een groots project in het Amazonegebied (voor meer informatie: ann.sieuw@scarlet.be).

Syrië, Egypte, Libanon

Ik kan hier niet voorbijgaan aan de problematiek van het Midden-Oosten. 450 jaar GCL kon best gevierd worden waar de bakermat van het christendom ligt. Bovendien kreeg de wereldbijeenkomst een grotere symbolische waarde door de steun die onze vergadering aan de christenen van het Midden-Oosten wilden geven. Er werd dan ook een volledige avond gewijd – in aanwezigheid van pater Generaal – aan het luisteren naar en meelevens met de droevige verhalen van onze Syrische en Egyptische GCL-vrienden. Sommigen van hen verbleven in Libanon, als vluchteling.

De Syrische GCL zet zich in Homs dagelijks in voor de vluchtelingen. Om hen te steunen heeft de Syrische exco een medaille ontworpen (450 jaar GCL) die nu wereldwijd aan GCL'ers verkocht wordt. Tweeduizend medailles aan acht euro per stuk zal een mooi bedrag opleveren. Onze Vlaamse delegatie heeft er een dertigtal gekocht (misschien te veel, maar hopelijk te weinig). Via de peters en de meters van onze GCL-groepen, kunnen ze geleverd worden aan jullie, indien je op die manier wilt steunen.

En tot slot

De wereldbijeenkomst van GCL, waarin we samen nadachten, luisterden, baden, zongen heeft ons niet alleen veel inspiratie, veel mooie contacten, een diep gevoel van gemeenschap in geloof en spiritualiteit bezorgd, maar ook een nieuwe wereldexco. Het is niet onbelangrijk hier toch even te vermelden dat Denis Dobbelstein, de vorige voorzitter van de Waalse GCL, als enige Europeaan, verkozen werd voor het wereldteam. Voorzitter is de Mexicaan Mauricio Lopez. We bidden voor dit nieuwe team om kracht, moed, een goede samenwerking en begeestering bij het leiden van toch wel een grote organisatie met een mooie opdracht.

Ann Sieuw
eurolink en lid van de groep Yes

Voor een gesprek

1. Hoe voelt het om als GCL-lid ook lid te zijn van een grote wereldbeweging?
2. Hoe beleven wij ons GCL-apostolaat? Bestaat er in mij een verlangen om met de Vlaamse GCL te werken aan de vier niveaus van apostolaat, zoals hier beschreven?
3. Herkennen we de hedendaagse grenzen waarvoor onze aandacht gevraagd wordt? Ervaren we die grenzen ook in ons persoonlijk leven?

**Goede God,
zozeer hebt Gij ons liefgehad
dat Gij ons Jezus hebt gegeven,
uw veelgeliefde Zoon.**

**Hij heeft ons het goede nieuws gebracht
van uw menslievendheid.**

**Maak ons gevoelig voor zijn woord,
waakzaam en vol aandacht
voor wat Hij ons vraagt.**

**Verzamel ons tot zijn leerlingen
aan Hem gehecht als ranken aan de wijnstok.
Beziel ons en heel uw kerk
met durf en geestkracht
om te doen wat Hij heeft voorgedaan.**

**Roep velen in uw kerk,
in verscheidenheid van gaven,
mannen en vrouwen,
om teken te zijn van uw aanwezigheid
en van uw goedheid voor alle mensen.
Laat uw woord helder zijn en klaar:
dat we onbevangen en vrij
de weg gaan waarop Gij ons roept.**

Jozef de Kesel
www.roepingen.be

Rond de tafel met de GCL-groep Samuel

Toen ik een aantal jaren geleden deelnam aan “met God in de bossen” hoorde ik voor 't eerst over GCL. Een nieuwe afkorting kwam op mijn pad. Iemand die er deel van uitmaakte, vroeg ik naar een woordje uitleg. De gekregen informatie bleef wat vaag maar prikkelde mijn nieuwsgierigheid. Geruime tijd later kwam ik op de Brondagen in de abdij van Drongen en opnieuw klonk GCL in de gesprekken aan tafel. Ik durfde een stap verder gaan en informeerde wat er nodig was om er deel van uit te maken. Mijn tafelgenoot Stefaan luisterde geïnteresseerd naar mijn vraag en pikte mijn verlangens op. Hij zou in zijn GCL-groep Samuel bespreken of er voor mij perspectief was. Enkele maanden later verraste hij me met een uitnodiging voor een eerste samenkomst. Ik zou vanaf november 2012 de groep Samuel gaan vervoegen.

Momenteel telt de groep acht leden, onder wie Wauthier de Mahieu s.j.. In de groep Samuel heeft een negende persoon, Brigitte, een bijzondere plaats. Deze zus van Wauthier is bij elke samenkomst een heerlijke en creatieve gastvrouw. Zij stelt haar huis ter beschikking, waar we ruimte en tijd krijgen om te genieten van de vruchten van de aarde en om te vertellen over wat ons bezighoudt in het dagelijks leven, ons werk, ons gezin...

Er zijn een achttal samenkomsten per jaar, die volgens een vast patroon verlopen. Na de maaltijd zorgt Stefaan voor een korte inleiding. Het is ook het ogenblik waarop er informatie wordt gedeeld rond initiatieven die vanuit GCL groeien.

Het inhoudelijk gedeelte van de avond is gebouwd rond gezamenlijk gebed en de voorbereiding die beurtelings door de groepsleden wordt gedaan. Dit jaar kiezen we thema's aangereikt door de tekstbundel “Aarden in de ignatiaanse spiritualiteit” samengesteld door Wauthier. Deze tekstbundel telt 33 steekkaarten over diverse onderwerpen, zoals het belang van de medemens in je leven, Gods droom in je leven, falen, schuld, tegenkanting, herleven,... De thema's bieden de mogelijkheid om ons in te leiden in de ignatiaanse spiritualiteit. Gedurende een maand kan de gekozen tekst en/of het bijpassend Bijbelverhaal en/of de vragen je helpen om biddend te kijken naar wat dit thema te vertellen heeft over je eigen

leven. In een eerste ronde delen we wat deze tekst met ons eigen leven doet. We luisteren met respect naar het levensverhaal, de vragen, de twijfels,... die zijn komen opborrelen bij de verschillende leden. We vertellen met een eigen stijl en we krijgen de ruimte zelf te bepalen hoe persoonlijk of diepgaand we willen zijn. Jammer dat er weinig tijd overblijft om in een tweede ronde te verwoorden wat ons treft in het verhaal van de ander of om een vraag aan een ander te stellen.

De eerste uitwisseling ervaar ik als een 'stil' moment, waarin ik luister naar wat de ander beroert en bezighoudt. Soms voel ik ook een gedragen stilte vol kwetsbaarheid, omdat een mens zijn leven even openvouwt voor de ander. Het is een ogenblik waarin ik bij mezelf diverse dynamieken ervaar. Mij openstellen voor het verhaal van de ander en zelf ook een inbreng doen is niet altijd even vanzelfsprekend.

Via Bijbelverhalen het leven van Jezus op mijn eigen leven leggen is in eerste instantie een innerlijk gebeuren. En als ik terugblik in mijn leven, stel ik vast dat ik het niet altijd makkelijk had om hierover te communiceren met anderen. Gebrek aan veiligheid stond mijn openheid meermaals in de weg. Gaandeweg mocht ik ontdekken hoe authentieke levensverhalen van mensen hun schoonheid openbaarden en mij verrijkten. Als ik naar Jezus kijk, valt het mij op hoe Hij mensen tegemoet gaat, hen open vragen stelt en hoe zij zich voor Hem openen. Hijzelf laat zich omringen door zijn leerlingen, gaat met hen in gesprek en Hij laat zich ook kennen. En daarnaast treft het mij hoe bijzonder kwetsbaar en menselijk Hij zich opstelt als Hij op de laatste momenten van zijn leven zijn kruisweg gaat. Hij geeft zich over aan de medemens die op zijn pad komt en Hem helpt dragen. En tegelijkertijd draagt Hij zijn lijden vanuit een niet uit te spreken intimiteit met zijn Vader.

Ik hoop dat de Samuelgroep een christelijke gemeenschap wordt waarin wij geleefd leven kunnen delen, waarin het mogelijk is om ons zoeken en tasten te verwoorden, dat we durven spreken vanuit ons hart vanuit het diepe besef dat we geborgen zijn in Gods liefde. En ik hoop dat we het vertrouwen vinden om te zeggen: “Jezus is onze Gids. Laat Hem doen wat Hij het beste vindt.”

Vera Van de Peer
Groep Samuel

GCL-Vlaanderen

GCL-berichten is de nieuwsbrief van de Gemeenschap van Christelijk Leven in Vlaanderen

Voorzitter: Ivo Raskin – Warotstraat 19A - 3020 Herent – 016/68 01 51 – info@gclvlaanderen.be

Nationaal kerkelijk assistent: Pieter-Paul Lembrechts s.j. – Drongenplein 26 – 9031 Drongen – 09/216.64.27 – pp.lembrechts@oudeabdij.be

Redactie GCL-berichten: Renate Cauwels, Pieter-Paul Lembrechts s.j., Ann Sieuw, Cecilia Vanneste (gcl-berichten@telenet.be)

Vormgeving: Pascal Veeckman

GCL-berichten is gratis voor GCL-leden, niet-GCL-leden betalen €6 (Nederland €7,50).

GCL-rekeningnummer: 446-6611671-97 (Nederland: IBAN-nummer: BE54 4466 6116 7197 - BIC: KREDBEBB)



www.gclvlaanderen.be



VIVA SAN IGNACIO!

Toen mijn peter mij in juli naar “Casa Villa Nazaret”, een klooster op één van de heuvels rond Málaga (Spanje), bracht wist hij me te vertellen dat mijn grootmoeder als jong meisje vaak naar deze plaats ging, samen met haar moeder. Veel meer had ik niet nodig om mij thuis te voelen in het huis waar ik een achtdaagse ignatiaanse bezinning zou volgen.

Dit gevoel van thuiskomen werd nog versterkt toen ik de eerste avond kennis maakte met de andere retraitanten: zo goed als iedereen was lid van GCL in Spanje of had ergens een band met jezuïeten, wat natuurlijk onze onderlinge verbondenheid ten goede kwam. De retraite was georganiseerd door GCL Spanje en ACHEESIL, een vereniging die de geestelijke oefeningen van Ignatius van Loyola volgens de methode van de Spaanse jezuïet, Adolfo Chércoles Medina, wil bevorderen.

Ik besepte al snel wat deze methode inhield, want tot mijn verwondering kreeg ik elke dag de teksten voorgeschoteld die Ignatius oorspronkelijk had geschreven als hulp voor de begeleiders van retraitanten. Op elke bladzijde stond bijkomende uitleg van pater Chércoles. Aanvankelijk was ik wat geërgerd omdat ik elke dag zoveel moest lezen, maar geleidelijk aan voelde ik hoe het lezen over het principe en het fundament, over het ontstaan van verlangens en hoe sommige verlangens onze innerlijke vrijheid beperken, mij hielp om bij mezelf stil te gaan staan en te beseffen hoe God aandachtig naar mij keek terwijl ik zo bezig was mezelf te analyseren. We kunnen de neiging hebben om teveel analyseren, terwijl er soms iets anders nodig is, want door teveel te denken bestaat het risico dat we ons afsluiten voor wat van buiten komt.

De belangrijkste boodschap die ik heb meegekregen is dat ik dankbaar mag zijn om alles wat ik al heb gekregen in mijn leven: zoveel mooie mensen ontmoet, zoveel prachtige reizen en interessante werkervaringen meegemaakt... Dat alles dreig

ik uit het oog te verliezen als ik teveel met mezelf bezig ben en er bijna van overtuigd geraak dat ik minder kansen heb gekregen dan anderen. Dan begin ik Diegene die mij zoveel geeft te wantrouwen.

Het gebeurt bij ieder van ons dat ons leven soms wendingen neemt die we liever niet hadden gewild of toch niet hadden verwacht. Toch mag dit geen hindernis worden waardoor we ons voor Gods genade gaan afsluiten. Enerzijds moeten we plannen maken in ons leven en actief zijn, want we zijn allemaal verantwoordelijk voor het leven dat we kregen, maar anderzijds moeten we beseffen dat uiteindelijk alles van God afhangt. God leidt hen die zich door Hem laten leiden... Een hele uitdaging, boeiend, maar soms ook aartsmoeilijk! Een kwestie van vertrouwen...

Dat vertrouwen vond ik terug in de natuur, in de bossen rondom het klooster, toen ik de eekhoortjes observeerde die zo snel en lenig van de ene tak op de andere sprongen zonder op voorhand te weten of de tak wel sterk genoeg was om hen te dragen. En als het takje dan toch minder sterk was dan verwacht, snel verder springen naar het volgende, steeds in beweging... “Waw, daar kan ik veel van leren”, dacht ik zo bij mezelf.

Tijdens mijn wandelingen kwamen vaak liederen bij me op die we tijdens de eucharistie hadden gezongen, soms heel eenvoudige, maar met zo’n ongelooflijke diepgang: “No admiréis a nadie más que a Él, porque sólo Él os puede sostener” (Aanbid niemand meer dan Hem want alleen Hij kan jullie steunen) of “Dios está aquí, tan cierto como el aire que respiro, tan cierto como la mañana se levanta” (God is hier, zo zeker als de lucht die ik inadem, zo zeker als de dag die begint). Ja, die liederen hebben mij veel geholpen en vooral het enthousiasme waarmee ze werden gezongen, met hart en ziel, allemaal stralende gezichten. Ik wil ook zo stralen!!! VIVA SAN IGNACIO!!!

Nathalie Salazar Medina

Nathalie is lid van de GCL-groep ‘Ontmoeting’.

Vacature halftijdse beleidsmedewerker, Sociëteit van Jezus, BSE en NER, M/V.

Halftijds beleidsmedewerker,

als **coördinator** IgnAN (Ignatiaans Apostolisch Netwerk, NER en BSE) en als **adviseur** van de provinciaal overste voor de apostolische werken van de Sociëteit van Jezus in de Lage Landen (Jezuitenwerken en Ignatiaanse werken).

Wedde: we oriënteren ons steeds op de lonen die gebruikelijk zijn in het Vlaamse Onderwijs. Voor deze functie: een adjunct-directeursverloning met inbegrip van loonanciënniteit.

Vakantieregeling: idem. In de grote vakantie werken adjunct-directeurs doorgaans tot +/-10 juli en starten terug enkele dagen na 15 aug. De andere vakantieperiodes kunnen naar analogie met het onderwijs volledig worden opgenomen.

Deze functie wordt uitgeschreven voor een termijn van drie jaar. Evaluatie zal uitwijzen of de taak al dan niet wordt verlengd en of uitgebreid.

Sollicitatiebrieven met CV, dienen binnengebracht te worden vóór 31 oktober, op: Provinciaal jezuïeten, Koninginnelaan 141, 1030 Brussel-Schaarbeek.

Sollicitatiegesprek -indien u uitgenodigd wordt- op: dinsdag 12 november. Waarschijnlijk in Antwerpen.

Voorgestelde **startdatum werk:** 01 januari 2014

De taakomschrijving en het profiel van deze medewerker is terug te vinden op de website van GCL-Vlaanderen: www.gclvlaanderen.be.

Noot: NER = Nederlandse jezuïetenprovincie / BSE = Vlaamse jezuïetenprovincie.

HERINNERING: BETALING LIDGELD

Hier een geheugensteuntje! Voor de ledenbijdragen werken we per schooljaar (september 2013-augustus 2014). Een aantal ledenbijdragen zijn op heden nog niet betaald. Wie wel reeds betaald heeft, hoeft niet verder te lezen.

Wellicht zijn betalingen niet het eerste aandachtspunt in de zomervakantie.

In de GCL-berichten van juni vinden jullie meer gedetailleerde uitleg over onze uitgave en steun. Mogen we er dus a.u.b. op aandringen om uw lidmaatschap te hernieuwen door storting van:

- €25 persoon (GCL-berichten inbegrepen)
 - zonder GCL-lidmaatschap, maar met GCL-berichten: €6
 - voor mensen uit Nederland (enkel GCL-berichten): €7,5
- op rekeningnummer BE54 4466 6116 7197 BIC: KREDBEBB

De eventuele gift naast bovenvermelde bijdrage zullen we gebruiken voor onze opleiding van nieuwe groepsbegeleiders en voor steun aan de Syrische GCL die zich inzet voor vluchtelingen.

In naam van de stuurgroep alvast bedankt voor de betaling.



Maand van de Spiritualiteit

GCL-Vlaanderen levert op zaterdag 12 oktober aanstaande om 20u in de Oude abdij te Drongen een bijdrage tot de **'Maand van de spiritualiteit'** door het evenement te organiseren 'keuzes maken als christen met Ignatius van Loyola als gids' (zie onderstaande mail en de tekst in bijlage voor eventuele verdere verspreiding). Deze activiteit verschijnt op de website van de 'Maand van de spiritualiteit'.

De bedoeling van deze activiteit is de waardevolle Ignatiaanse spiritualiteit meer bekendheid te geven aan een ruimer publiek.

Voor nog meer info over deze activiteit kun je terecht op de website van de Maand van spiritualiteit: www.maandvandespiritualiteit.be/events/2013-10/.

Inschrijven kan via een mail naar luc.buffel@telenet.be of door een telefoontje naar Luc Buffel op nummer 09/2824065.